

som EU ville give det mærke, man nu der vil give, så ville vi ikke gribe ind over for det. Vi ville bare sikre, at det var synligt, tydeligt og klart for forbrugerne, hvilken forskel der var på de danske varer og på de varer, der så kom fra andre steder, hvor der kunne være nitrat eller nitrit i.

Kl. 11.55

Det forslag synes vi i grunden var et ganske beskedent og fornuftigt forslag, som jo på ingen måde strider mod nogen EU-regler. Derfor er jeg lidt overrasket over, at der ikke er tilslutning til det.

Så er det klart, at den her diskussion selvfølgelig falder ind i den generelle diskussion om EU og fødevarer, hvor vi jo hele tiden i de her uger har sager. Jeg har kunnet konstatere, at ministeren har et mandat til at stemme for et resultat om berigelse af fødevarer, som det så smukt hedder, når det drejer sig om tilsætning af vitaminer, og anprisninger af de her fødevarer, som ikke kan undgå at føre til en ringere beskyttelse i Danmark end den, vi har i dag, på trods af at alle partier i Folketinget går ind for, at reglerne snarere skulle forbedres end forringes. Jeg synes jo, det er underligt, at man kan nå frem til den slags synspunkter.

Hver gang vi kommer til kernen af diskussionen, er det jo ikke mig, der behøver at nævne EU, for det gør de, som handler modsat af, hvordan de siger vi skal handle. Derfor er det rigtigt, at sagen har noget med EU at gøre, men jeg vil bare understrege, at det forslag, vi har fremsat i dag, på ingen måde er i konflikt med EU-regler.

Så kan det godt være – den indrømmelse skal jeg give til sidst, for det kan jo være godt at give nogle indrømmelser – at vi skulle have undladt første del af forslaget, for jeg er stadig væk fuldstændig overbevist om, at uanset om man kalder tingene nitrat eller nitrit eller man bruger E-numrene eller det ene eller det andet, er det mest effektivt i den generelle forbrugeroplysning. Den sag mener jeg sådan set er fuldstændig klar også bare med udgangspunkt i, at der ikke er en eneste producent, der kunne finde på at skrive: Denne vare indeholder ikke – og så nævne E-numrene. Man ville selvfølgelig skrive det, som varen indeholder. Men der er jo i diskussionen her kommet, hvad jeg vil kalde saglige og fornuftige argumenter for, hvorfor E-numrene også er vigtige og fornuftige, og det skulle vi nok også godt kunne finde en løsning på under det fortsatte udvalgsarbejde.

Men jeg er altså nødt til at stå fast på, at for os er det vigtigt, at vi allerede nu får slået fast, at vi

ikke ønsker, at der er varer, som har det røde Ø-mærke, der indeholder nitrit og nitrat, og derfor vil vi insistere på at få en afgørelse af den del af sagen meget hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Ligestilling mellem registrerede partnerskaber og heteroseksuelle ægteskaber med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn).

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.

(Fremsat 5/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det lovforslag, som vi nu skal behandle, vedrører registrerede partners adgang til at adoptere danske og udenlandske børn, idet forslagsstillerne ønsker, at registrerede partnere skal have samme adgang som ægtefæller og enlige til at adoptere.

Det er et lovforslag, som vi i det væsentlige i hvert fald har behandlet adskillige gange her i salen og faktisk så sent som den 6. april 2005 i forbindelse med et forslag til folketingsbeslutning fremsat af Enhedslisten. Ved den lejlighed gav jeg udtryk for, at regeringen ikke kan give sin støtte til forslaget, og jeg vil gerne for god ordens skyld indlede med at sige, at regeringen ikke har ændret holdning på dette område. Det betyder, at vi fortsat ikke kan støtte lovforslaget.

Jeg har efterhånden ved flere lejligheder understreget og gør det gerne igen, at for regeringen er formålet med en adoption at give adoptivbarnet en så god og tryk opvækst som overhovedet muligt. Det er det, som vi må fokusere på, og så må hensynet til at opnå øget ligestilling vige for det.

Især udenlandske adoptivbørn har ofte haft en omskiftelig og utryk start på tilværelsen, og Danmark skal sørge for, at vilkårene for de børn, der kommer til Danmark, er de bedst mulige. Det har vi simpelt hen en forpligtelse først og fremmest over for børnene, men også over for de lande, der tillader danske forældre at adoptere børn fra de pågældende lande.

Kl. 12.00

Jeg anerkender fuldt ud, at mange registrerede partnere vil kunne give disse adoptivbørn en god og tryk opvækst, naturligvis. Men for nogle børns vedkommende vil der kunne opstå problemer, der er udløst af, at de vokser op i en homoseksuel familie. Risikoen for disse konflikter mener jeg at vi må spare børnene for.

Endvidere er kendsgerningen den, at registrerede par slet ikke vil kunne få formidlet børn fra giverlandene, selv hvis vi faktisk ændrede den danske adoptionslovgivning. Lovforslaget forudsætter, at der med hensyn til adoption af udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem de pågældende giverlande og Danmark om adoption til par i registrerede partnerskaber. Sådanne aftaler lader sig i henhold til de svenske erfaringer simpelt hen slet ikke indgå.

Derfor er det også eller ville det i virkeligheden være noget snyd at foregøgle nogen, at det her overhovedet ville kunne lade sig gøre, for det kan det ikke. Det betyder, at der reelt ikke er mulighed for at formidle børn til registrerede par, der måtte være godkendt som adoptanter til et udenlandsk barn, selv om man forestillede sig, at regeringen i øvrigt kunne tilslutte sig forslaget.

I lovforslaget fremhæves det, at det vil have stor signalværdi at gennemføre en fuldstændig ligestilling med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn, idet registrerede par på den måde ville blive anerkendt i lovgivningen. Til det vil jeg bare sige – det sagde jeg også ved debatten den 6. april 2005 – at regeringen under ingen omstændigheder vil medvirke til, at der gennemføres lovændringer på et så følsomt område som adoptionsområdet, alene for at der på papiret skal opnås øget ligestilling og af hensyn til en eller anden signalværdi. Det

ville jo være tilfældet, når det på forhånd står klart, at giverlandene ikke har mulighed for eller lyst til at formidle adoptivbørn til registrerede partnere.

Et godkendelsesforløb som adoptanter med alt, hvad det indebærer, bør gennemføres ud fra en betragtning om, at man, hvis man bliver godkendt som adoptanter, kan forvente at blive forældre til et barn. Der skal ikke lades hånt om et sådant forløb, for alle skal have ret til at få prøvet, om de er gode forældre. Jeg har i hvert fald svært ved at se, at det kan være i noget barns tarv.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad logikken er bag, at enlige homoseksuelle kan få lov til at adoptere ifølge lovgivningen, mens homoseksuelle, der har indgået registreret partnerskab, ikke kan. Er det sådan, at ministeren mener, at det at vokse op med én forælder er bedre end at vokse op med to forældre?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, jeg mener som udgangspunkt, at det er bedst, at et barn har både en far og en mor. Det tror jeg giver den bedste opvækst. Uanset om man så lever sammen med de to eller de er hver for sig, er det det bedste, at man vokser op og kender både sin mor og sin far.

Det kan selvfølgelig diskuteres, om det var rigtigt at liberalisere reglerne, da man gav mulighed for, at enlige kunne adoptere. Men nu er det altså det her, vi skal tage stilling til, og da er det jo sådan, at det er nogle andre forhold, der gør sig gældende, når der er tale om at vokse op i en familie, hvor der er enten to fædre eller to mødre. Der er en risiko for, at det vil medføre reaktioner fra omverdenen, der gør, at børnene får nogle uhenigtsmæssige oplevelser ud af det. Det vil vi gerne sikre at børn ikke får, især ikke de børn, der kommer fra udlandet med en utryk tilværelse bag sig.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan altså konstatere, at det giver større problemer, hvis ens mor lever i et stabilt forhold med en anden mor, end hvis ens mor lever i ustabile kærlighedsforhold med skiftende kvinder, der kommer ind og ud ad døren. Det synes

jeg er en interessant vinkel fra en konservativ minister.

Jeg er jo af den opfattelse, at den enlige er i stand til at varetage barnets tarv. Derfor synes jeg, at det giver utrolig meget mening, at en enlig kan adoptere. Jeg er glad for den liberalisering, der var af lovgivningen. Netop med konstateringen af, at enlige, hvad enten de er homoseksuelle eller heteroseksuelle, er i stand til at varetage barnets tarv, mener jeg sådan set også, at det er logik for burhøns, at to voksne mennesker er i stand til at drage omsorg og kærlighed for et barn. Og det er vel sådan set det, der står i centrum.

Kl. 12.05

Jeg vil så lige sige en enkelt bemærkning. Det lyder lidt, som om ministeren siger: Vores børn vil moppe jeres børn, så derfor må I ikke få børn. Det synes jeg er en mærkværdig holdning at have. Hvad med at sejle op mod en holdning i samfundet?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg hørte fru Pernille Rosenkrantz-Theil stå og drage en lang række konklusioner. Det skulle lyde, som om det var konklusioner på baggrund af, hvad jeg havde sagt, men jeg tror stort set ikke, at der var noget af det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil konkluderede, som jeg har sagt noget om.

Jeg sagde, i modsætning til hvad fru Pernille Rosenkrantz-Theil ligesom antyder, at jeg da bestemt mener, at homoseksuelle par kan give børn den kærlighed og den tryghed, som heteroseksuelle par kan. Jeg udtrykte udtrykkeligt den holdning, at de børn naturligvis kunne få det, som de skulle have fra de pågældende forældre, uanset disses seksuelle observans, altså uanset om det er to fædre eller to mødre. Så jeg forstår slet ikke de konklusioner, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil her drog.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Må jeg ikke spørge, for så er jeg bare blevet endnu mere forvirret, om ministeren ikke kunne prøve at forklare: Hvis ministeren mener, at homoseksuelle forældre er i stand til at varetage barnets tarv lige så omsorgsfuldt og lige så kærligt, som heteroseksuelle forældre kan, hvorfor er det så, at de ikke må blive vurderet til at søge om at få et adoptivbarn? Hvad er det, der gør, at

ministeren siger, at det må de ikke, og kommer med nogle forklaringer lidt i øst og vest for at få konklusionen til at passe med argumenterne frem for at få argumenterne til at nå frem til en konklusion?

Ministeren siger: Jamen de bliver mobbet. Der synes jeg, at det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, er relevant. Er det relevant at sige til folk: I må ikke få nogen børn, fordi jeres børn bliver mobbet af mine børn? Det synes jeg da er en relevant problemstilling at rejse, men som ministeren ikke vil forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Først og fremmest bliver jeg nødt til her at forholde mig til en masse påstande om noget, jeg skulle have sagt, men som jeg aldrig har sagt. Jeg har ikke brugt ordet mobning overhovedet. Jeg har overhovedet ikke talt om mobning, og jeg har ikke sagt, at de børn bliver mobbet. Så jeg undrer mig over, hvor hr. Kamal Qureshi har fået det fra.

Forskellen mellem os er jo, at vi i regeringen ønsker at tage afsæt i barnets tarv og siger: Det skal være de bedst mulige vilkår, der er for de børn, der kommer til Danmark fra en ofte utryk tilværelse i udlandet. Der kan det give komplikationer, det er der en risiko for, når man vokser op i en homoseksuel familie. Derfor synes vi ikke lige, at det er det rigtige sted at sætte ind.

Jeg ser så i lovforslaget, at det slet ikke er børnene, man tænker på i SF. Dem, SF tænker på, er de homoseksuelle par. Man vil skabe ligestilling, og man vil lave noget, der har en signalværdi. Det er jo at tage udgangspunkt i, at man tror, at det er voksnes ret at få børn. Voksne har ingen ret til at få børn, men børn har ret til, at vi varetager deres tarv og tager deres situation alvorligt. Det gør SF ikke.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Undskyld, at jeg er fuldstændig diametralt uenig med ministeren. Jeg mener, at homoseksuelle forældre til enhver tid er et bedre alternativ end at sidde i et børnehjem i Indien, Colombia eller Korea, som de her forældreløse børn gør. Jeg synes, at det til enhver tid vil være mere gavnligt for barnets tarv at være hos to omsorgsfulde voksne, som ønsker at give barnet de bedste opvækstvilkår, end at sidde på et børnehjem i Colombia og ikke vide, hvad ens fremtid byder

på, ikke kunne få nogen uddannelse, ikke kunne få de livsvilkår, som homoseksuelle forældre i Danmark er i stand til at give.

Jeg synes altså absolut ikke, at ideen om, at børn har det bedre ved at blive holdt ude af Danmark i børnehjemmene i udlandet, end ved at få homoseksuelle forældre i Danmark, som kan varetage deres interesser, er at varetage børnenes tarv. Det er netop at sætte ideologien før børnehjemsbørnene.

Jeg kunne så godt tænke mig at spørge ministeren ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ja tak!

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

... Undskyld, lige kort: Hvad er det for nogle komplikationer, ministeren snakker om, hvis det ikke er mobning? Hvilke komplikationer bliver de her børn udsat for, fordi de har homoseksuelle forældre?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugministeren (Lars Barfoed):

Må jeg starte med at sige, at hr. Kamal Qureshi såmænd ikke behøver at undskyldte, at hr. Kamal Qureshi er lodret uenig med mig. Jeg er også så lodret uenig med hr. Kamal Qureshi, og det er vel det, vi bl.a. er sat til i verden for: at diskutere disse uenigheder her i Folketingssalen. Så det synes jeg såmænd er ganske legitimt, og det er vel ikke første gang, det sker i Folketingets historie, at man er uenig. Men det er korrekt, at det er vi.

Jeg mener, at jeg kan læse ud af lovforslaget, at der ikke er nogen steder i lovforslaget, hvor man tager udgangspunkt i børnenes situation. Det er et udtryk for, at man mener, at alle voksne har krav på et barn. Det er hensynet til ligestillingen, det er signalværdien – det er de ting, der står i lovforslaget. Der synes jeg at man tager et helt forkert afsæt.

Kl. 12.10

Jeg vil dog gerne medgive – for nu at få nuancerne ind i debatten – at der selvfølgelig vil være børn, som ville være bedre tjent med at komme til Danmark og bo hos en homoseksuel familie. Men jeg mener, at der er en stor risiko for, at de børn vil opleve forskellige former for komplikationer ved at vokse op på den måde i Danmark, og det synes jeg vi skal tage hensyn til og ikke

tillade her. Det skal vi også ud fra den synsvinkel, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er næppe nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre vil støtte forslaget fra SF. Jeg vil godt have lov til ligesom at udpensle, at det, at man giver adoptionsret til homoseksuelle, jo ikke betyder, at alle homoseksuelle dermed har ret til at få et adoptivbarn. Sådan synes jeg bare næsten at det fremgår, når man hører ministeren.

Når ministeren nu indrømmer, at der ikke er nogen tvivl om, at nogle børn ville få det bedre ved at komme op og leve hos et homoseksuel par i Danmark frem for den situation, de er i på nuværende tidspunkt eller ellers ville være i. De vil få en bedre situation, det siger ministeren selv nu.

Hvorfor er det så så svært at gå med på det her forslag? Det kunne jeg godt tænke mig at få en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugministeren (Lars Barfoed):

Det er såmænd meget enkelt. Der skal også være plads til nuancerne, og alt er jo ikke sort og hvidt, og man må da sige, at alt ikke er sort og hvidt i denne problemstilling. Det er da en vanskelig afvejning at foretage, det vil jeg gerne medgive. Og i den forbindelse sagde jeg så:

Der er naturligvis børn, som ville være bedre tjent med at komme til Danmark og vokse op i en homoseksuel familie. Men grundlaget er her i virkeligheden ikke et spørgsmål om at vurdere det pågældende homoseksuelle par, altså om de nu ville være egnede og ville kunne give barnet en tryk opvækst. Problemstillingen er jo den generelle, om de børn, som kommer fra en helt anden kultur, en helt anden baggrund – ofte en meget konfliktfyldt og vanskelig baggrund – vil være udsat for at opleve forskellige former for konflikter i forhold til omverdenen og reaktioner fra omverdenen, der gør, at det ikke er hensigtsmæssigt. Det er det, vi er bekymrede for.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil fortsætte lidt der, hvor fru Pernille Rosenkrantz-Theil og hr. Kamal Qureshi slap, for hvad er det egentlig for komplikationer, disse børn vil

komme til at opleve? Det synes jeg ministeren har utrolig svært ved at sætte ord på.

Samtidig siger ministeren, at han ikke er i tvivl om, at homoseksuelle par vil kunne give børnene kærlighed og tryghed og omsorg. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad mere har børn brug for end kærlighed, tryghed og omsorg?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil da bare henvise til de undersøgelser, der er foretaget ikke mindst i Sverige; der er en svensk undersøgelse på det her område. Man kan læse i undersøgelsen – jeg tror, det er på side 15 – at det kan skabe konflikter, at børnene er vokset op i en homoseksuel familie, bl.a. i relation til barnets kammerater.

Det er sådan nogle betragtninger, som gør, at man er bekymret over for at åbne op for det her, helt bortset fra stadig væk, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre. Det ville altså bare være et tomt signal uden noget indhold at gennemføre det her lovforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Jeg vil give ordet til den første ordfører, fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Forslaget her drejer sig først og fremmest om, hvorvidt registrerede par skal have adgang til at adoptere. Igennem nogle år har der været fokus på en stadig stigende grad af ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle. Her rører man så ved endnu et emne.

To forhold må man berøre i denne sammenhæng, dels det praktiske, dels det moralsk-kulturelle.

Hvad angår det praktiske er fakta nu engang, at såfremt Danmark måtte gennemføre nogen form for liberalisering i denne sammenhæng, vil de lande, der bidrager til, at børn kan adopteres af danske forældre, lukke af for den trafik. Som sagt talrige gange har en svensk undersøgelse ganske klart fastslået dette faktum.

Kl. 12.15

Dette har også noget at gøre med, hvad man måtte synes om, at homoseksuelle også bliver

forældre. Det handler om, at Venstre generelt ikke vil medvirke til et skridt, der vil forhindre adoptioner af udenlandske børn til Danmark.

Hvad angår det moralsk-kulturelle, skal man generelt afholde sig fra at kommentere menneskers samlivsform, i hvert fald set ud fra et liberalt perspektiv, men der er vel ikke noget foretaget i herfra at fastslå, at der er to hensyn at tage. Der er naturligvis hensynet til de registrerede par – Venstres tidligere ordfører har da også i denne sag fastslået, at der givet vil kunne findes både kærlige og omsorgsfulde par – og der er også et andet hensyn at tage, nemlig til det enkelte barn.

Det er sagt flere gange før fra denne talerstol: Adoptivbørn har ofte rigeligt at slås med omkring identitet. De bringes i situationer, hvor de med jævn mellemrum må stille sig selv nogle virkelig dybdgående spørgsmål. Det er ikke urimeligt at spørge sig selv om, hvorvidt lovgivningsmagten skal bidrage til yderligere identitetsproblemer.

Jeg understreger, at der ikke heri ligger en moralsk fordømmelse af homoseksualitet, men der ligger en vægtning af barnets tarv, nemlig at det må være rimeligt at spørge, om en trods alt atypisk livsform skal tilføres de besværligheder, et adoptivbarn måtte have.

Disse to forbehold sammenstillet gør, at Venstre må afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ved simpelt hen ikke, hvad man kan kalde det andet end fordømmende. Man kalder det en atypisk livsform, undskyld mig, men er det et liberalistisk parti, vi har stående her, som tillader sig at dømme noget som en atypisk livsform?

Er det så også en atypisk livsform, hvis man har valgt at lade sig skille, en atypisk livsform, hvis man ikke deler hele sit liv med det samme menneske? Hvad er atypisk? Hvorfor mener Venstre at være i en position, hvor man på den måde kan dømme andre menneskers måde at indrette sig på?

Jeg synes måske for en gangs skyld, at Venstre skulle kigge til USA, hvor man måske har en mere ægte udgave af liberalister og derfor i mange stater har valgt, at staten selvfølgelig ikke skal blande sig i, hvilke livsformer folk vælger sig. Jeg kan høre, at Venstre skal stå fra talerstolen og dømme, hvordan folk indretter sig.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu vil jeg gerne henvise til, at jeg har læst en ordførertale op her, i og med at Venstres ordfører ikke kunne være til stede. Men jeg vil gerne understrege, at der ikke på nogen som helst måde ligger noget fordømmende i ordførertalen her, tværtimod.

Jeg er sikker på, at Venstres ordfører har skrevet denne tale på baggrund af, hvilken livsform der trods alt er flest, der har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at det ikke nødvendigvis er god tone at tage ordet, når ordføreren ikke er til stede. Det er også derfor, jeg undlod at spørge om, hvor mange svenske forældre der er blevet forhindret i at adoptere, fordi man har homoseksuel adoption. Det ville være et unødigt teknisk spørgsmål at stille, når ordføreren ikke er til stede.

Men jeg mener sådan set, at man kan spørge et hvilket som helst medlem af Venstres folketingsgruppe eller et hvilket som helst medlem af det her Folketing, om man synes, at det er udtryk for en liberalistisk eller en liberal indstilling til samfundet at kalde en bestemt måde at indrette sig på for atypisk.

Derfor vil jeg spørge et medlem af Danmarks Liberale Parti, om det medlem mener, at det er en fordømmende holdning at have, om det er en positiv måde at karakterisere en bestemt måde at indrette sig på, og om det er udtryk for en liberalistisk holdning, hvor man ellers mener, at staten skal blande sig uden om folks private sfære.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu sagde jeg bestemt ikke på nogen måde, at det var dårlig tone, eller at det var forkert, at fru Rosenkrantz-Theil tog ordet og stillede spørgsmål, selv om jeg ikke er ordfører på sagen.

Men jeg vil bare gerne understrege, at det, der i øvrigt rent sprogligt ligger i ordet atypisk, er, at det ikke er det typiske, at det dermed ikke er det, som er et udtryk for, hvordan de fleste lever i deres samliv.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal på tilsvarende vis lade være med at komme ind på detaljer om forslaget, fordi jeg selvfølgelig er indforstået med, at der bliver læst en ordførertale op, og at fru Inger Støjberg ikke er Venstres ordfører på forslaget.

Men jeg bliver nødt til herfra at udtrykke en frustration over, at Venstre gang på gang under valgkampen – jeg vil vædde på, at det også kommer til at ske under den kommende kommunalvalgkamp – er meget ude og blande sig i diskussionen om, hvad homoseksuelle skal have af rettigheder. De går ud og lover guld og grønne skove til det homoseksuelle miljø og siger: Vi vil kæmpe for det ene og det andet.

Hele dagen i går prøvede flere journalister at få fat i hr. Søren Pind, som er ordfører på et af de andre forslag. Hr. Søren Pind har ikke villet kommentere det, selv om han har siddet ved siden af, mens journalisten har talt om det. Det giver en frustration, at vi ikke kan få en debat her i Folketingssalen med Venstres ordfører, fordi vedkommende ikke er til stede.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg vil meget beklage, hvis hr. Kamal Qureshi føler ubehag ved det her eller føler, at det er forkert. Det kan jeg kun beklage.

I forhold til ordføreren vil jeg sige, at jeg på ingen måde hverken har snor i eller noget med ordførerens kalender at gøre. Jeg kender ikke engang til den.

Men det om valgkampen vil jeg meget gerne kommentere. Jeg har også godt set rundtomkring i landets aviser og hørt i radio og tv, at kandidater har haft andre holdninger end den, jeg måske lige giver udtryk for i den ordførertale, som jeg læser op her. Det må så stå for de enkelte kandidaters side.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu kan man sige, at det jo ikke er tilfældige kandidater, der er tale om. Det er faktisk statsministerkandidaten, vi taler om. Det er faktisk den nuværende statsminister. Det er faktisk hans udtalelser, vi taler om.

Jeg vil ikke gøre fru Inger Støjberg ansvarlig for, at hun i det mindste står herinde. Jeg ved også godt, at folketingsmedlemmerne kan have en kalender, der gør, at de ikke kan være til stede, men det er i lige så høj grad et udtryk for, at

Venstre, som jeg også nævnte i går, ved utallige forsøg undlader at deltage i de her diskussioner, undlader at debattere.

Jeg håber, at vi, når det her forslag nu kommer igennem til afstemning i salen, så forhåbentlig får de enkelte Venstrefolketingsmedlemmers holdning til spørgsmålet ved deres stemmeafgivelse.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at jeg kun endnu en gang kan beklage, at jeg har måttet læse den her ordførertale op. Sådan er det nu engang. Man kan ikke altid styre kalenderen.

Jeg er meget glad for debatten, vi har haft her, og jeg kan sige, at det også er en debat, som pågår i Venstres folketingsgruppe og helt klart også i Venstres bagland, hvilket også har afspejlet sig i bl.a. valgkampen.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal også indledningsvis sige, at jeg godt er klar over, at der normalt ikke vil være korte bemærkninger til en substitut for ordføreren, og derfor vil mine indlæg heller ikke være så skarpe, som de ellers ville have været.

I lørdags var det 100 år siden, at Det Radikale Venstre brød ud af Venstre. Jeg mærker stærkt, at det også må have været nogle liberale begrundelser, der lå til grund for, at de kloge grundlæggere af Det Radikale Venstre brød med Venstre dengang for 100 år siden.

Når man siger det med atypisk leveform, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil var inde på, synes jeg, at det er utrolig imponerende, at Danmarks såkaldt liberale parti vil blande sig i, hvordan folk skal leve på den anden side af væggene. Jeg kunne også godt tænke mig at spørge, om man så vil revurdere sin holdning i forhold til enlige. Er det konsekvensen af de synspunkter, der bliver ført frem her?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Først og fremmest vil jeg egentlig godt takke for den store interesse, der er for den her ordførertale. Det er altid dejligt, når der er mange spørgsmål og kommentarer.

Til hr. Emil Ammitzbøll vil jeg endnu en gang gerne understrege, at det, jeg forstår ved ordet atypisk, er, at det ikke er den typiske leveform. Slår man op i Danmarks Statistik, vil det jo tyde-

ligt fremgå, at den typiske leveform herhjemme er i et heteroseksuelt forhold. Så det er sådan set det, jeg lægger i ordet atypisk.

Jeg vil gerne understrege, at jeg på ingen måde er hverken fordømmende eller afstandstagne, ikke på nogen som helst måde. Det jeg forstår ved atypisk er alene, at det ikke er det typiske.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg takker for, at der ikke er noget fordømmende. Men vi kan så ud fra fru Inger Støjbergs definitioner konstatere, at det må være atypisk enten at leve hos en enlig forælder eller i et par.

En anden ting er, at man, hvis man læste Panbladet i februar – Panbladet er et blad for homoseksuelle – kunne se, at Venstre, så vidt jeg erindrer, var den største annoncør den måned for at fortælle om alle de gode ting, der skulle ske for homoseksuelle, hvis man stemte på Venstre i København.

Når jeg kan se, at hr. Jens Rohde, hr. Søren Pind, hr. Anders Fogh Rasmussen og andre medlemmer af Venstres gruppe på forskellige områder inden for homoseksuelles ligestilling har divergerende synspunkter i forhold til flertallet, vil jeg spørge, om Venstre har overvejet at fritstille sine medlemmer, når dette lovforslag skal til endelig behandling.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu er det sådan, at jeg må beklage, at jeg ikke har læst Panbladet op til valgkampen. Det er måske, fordi jeg slet ikke har modtaget det, men det vil jeg meget gerne gøre i fremtiden, og så vil jeg også love at læse det.

Med hensyn til Venstres folketingsgruppe, er det klart, at det her er en debat, som foregår i Venstres folketingsgruppe. Sådan vil det givetvis også være, hvis forslaget her kommer til afstemning.

Jeg vil ikke stå her og sige hverken det ene eller det andet, men det er nu engang sådan, at man her i Folketinget skriver under på grundloven. Det vil sige, at man under alle omstændigheder stemmer efter egen overbevisning.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, som er fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

Da vores ordfører på området, fru Lissa Mathiasen, ikke kan være til stede i salen i dag, har jeg lovet at fremføre følgende:

Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte lovforslag. Vi var netop i folketingsssamlingen 2003-04 medforslagsstiller til et lignende forslag.

Jeg vil godt her fra start slå fast, at det for os er helt afgørende, at udgangspunktet for en adoption, uanset hvilken form vi taler om, altid skal være til fordel for barnet.

Derfor lægger vi meget vægt på, at forudsætningerne for en adoption er, at man kan give barnet den fornødne omsorg; at man kan sikre en god opvækst samt kærlige og trygge rammer; at man kan tackle den følelsesmæssige usikkerhed, som det at være adopteret i sig selv godt kan være, hvilket vi så ofte også har diskuteret her i salen; samt at man kan udfylde forældrerollen og give barnet et godt og stabilt hjem.

Det er de helt fundamentale ting, som for os er forudsætningen for at blive godkendt som adoptant. Derudover ligger der også en række generelle godkendelseskrav, som skal være opfyldt. Vi stiller i dag samme krav til godkendelse af egnethed, uanset om man er enlig eller et gift par.

Vi er meget enige i at fastholde denne procedure. Der skal være ensartede regelsæt, der ligger til grund uanset hvad. Så under forudsætning af, at registrerede par får samme mulighed for at blive prøvet med hensyn til egnethed efter nøjagtig det samme regelsæt, finder vi det rigtigt at tage dette lille skridt.

Vi betragter det som værende et lille skridt, som vi kan støtte, under forudsætning af, som der også lægges op til i forslaget, at der samtidig foreligger en bilateral aftale med afgiverlandet og adoptionsmyndighederne i Danmark om adoption.

Det, vi ønsker her, og det, vi finder ganske væsentligt, er at skabe lighed for loven. Netop egnethedsvurderingen skal være afgørende for, om man kan bruges som adoptivforældre, og udgangspunktet hele vejen igennem er barnets tarv. Derfor kan Socialdemokraterne støtte det fremsatte forslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti har vi ved flere lejligheder udtrykt, hvad partiets holdning er til dette spørgsmål. Da partiets holdning ikke har ændret sig, kan vi naturligvis ikke støtte forslaget.

Vi har den holdning, at et barn som udgangspunkt har godt af i sin opvækst at blive præget af en far og en mor, en mand og en kvinde. Med det udgangspunkt siger det sig selv, at man ikke kan stemme for et sådant forslag; så vi støtter det ikke.

I øvrigt er vi også imod, at man gør børn til brikker i et spil, som har til hensigt at ligestille homoseksuelle på det her område. Homoseksuelle skal naturligvis have en lang række rettigheder, og det har de også i dag, men på det her område kan vi ikke støtte det.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu siger hr. Morten Henriksen, at vi gør børn til brikker i det her spil. Så vil jeg gerne spørge hr. Morten Henriksen: Er han enig eller uenig med mig i, at et barn, som lever i et børnehjem i et fattigt land, har det bedre på det børnehjem i Colombia – hvis man tager det som eksempel – hvor uddannelsesvilkårene er ringe, for ikke at sige fraværende, hvor fremtidsmulighederne er ringe, for ikke at sige fraværende? Er det at varetage barnets tarv at sige til det barn, at det er bedre, at det bliver der, end at det kan få to homoseksuelle forældre, som i øvrigt meget gerne vil adoptere det, og som kan varetage dets interesser? Hvad tror hr. Morten Henriksen at det barn har bedst gavn af?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg giver ordet til ordføreren, som hedder *Martin* Henriksen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Igen må jeg bare tage afstand fra, at hr. Kamal Qureshi bruger det som et argument for det her lovforslag, at det er noget, der fremmer barnets tarv. Det er det ikke, det synes jeg skal stå helt fast.

Det er da rigtigt nok, at der er nogle problemer i dag med at adoptere børn – og det er heteroseksuelle par, jeg tænker på – og at det er besværligt. Der kunne man da godt gå ind og se på, om det skulle være nemmere for heterosek-

suelle par at adoptere et barn udefra. Men jeg synes, det er en usaglig argumentation.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Usaglig argumentation? Jeg spørger jo helt konkret hr. Martin Henriksen, hvem der bedst varetager barnets tarv – og jeg beklager, at jeg kom til at sige Morten tidligere.

Det er en legitim holdning – det har jeg fuld respekt for – at sige, at man ud fra en ideologisk holdning mener, at homoseksuelle familier ikke skal have de her rettigheder, fair nok, men jeg spørger hr. Martin Henriksen, fordi han bragte børnenes tarv ind i det her, om hr. Martin Henriksen mener, at børns tarv varetages bedst af et børnehjem i Colombia med de vilkår, børn vokser op under dér, eller af to voksne omsorgsfulde homoseksuelle forældre i Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Igen vil jeg sige, at jeg synes, det er en usaglig argumentation.

Vi vil godt gå ind og kigge på, om det kan blive nemmere for et heteroseksuelt par, som er et velfungerende par, at adoptere børn fra andre lande. Det er det, vi vil gå med til at kigge på.

Men når partiet har den holdning, som partiet har – og det er i øvrigt også min personlige holdning – kan vi ikke støtte det her. Og det er jo mærkeligt, at det altid er os, som jo er imod de her lovforslag, der fremhæver barnets tarv; det er aldrig dem, der er for de her lovforslag, der fremhæver barnets tarv. Det er også noget, jeg tænker over.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der var jo for nogle år siden en dygtig konservativ statsminister, som udtalte, at politik er et praktisk erhverv. Når jeg ser det her lovforslag, må jeg indrømme, at jeg har svært ved at finde det rent praktiske i det, for vi har jo meget klare erfaringer fra vores naboland Sverige: Samtlige donorlande, som samarbejder med Sverige, siger nej til at levere børn til svenske adoptanter. Det er så de samme donorlande, som vi beskæftiger os med i Danmark, og derfor må vi jo sige, at hvis vi gennemfører et sådant lovforslag, vil

vi have et lovforslag, som i praksis ikke vil kunne føres ud i livet.

Så er det, jeg tænker: Hvad kan man så få ud af sådan et lovforslag? Man kan selvfølgelig sende et signal til omverdenen om, at man ønsker mangfoldighed osv., og det er også det, jeg forstår ligger i det. Men samtidig kan man læse i bemærkningerne – nu er jeg ikke god til svensk, for jeg er fra Jylland – at for en del børn kan der vise sig tidspunkter i opvæksten, hvor der kan opstå konflikter, som er relateret til forældrenes homoseksuelle liv. Det handler først og fremmest om, at børnene i de tidlige år kan opleve, at forældrenes homoseksuelle livsførelse er problematisk i relation til kammeratgrupper og jævnaldrende. Det var efter bedste evne en dansk oversættelse af, hvad der står her i bemærkningerne.

Det vil altså sige, at der findes en undersøgelse, som viser, at der er nogle børn, der vil få problemer i relation hertil. Så står der jo godt nok, at nogle børn vil være i stand til at håndtere en sådan situation – nogle børn – men hvad nu med det barn, der ikke kan håndtere en sådan situation? Vi ved jo, at de børn, som kommer til Danmark, ofte vokser op på en ikke særlig behagelig baggrund, de har måske ingen forældre osv. Hvad er det for en situation, man sætter det barn i?

Kl. 12.35

Jeg har ikke set meget om barnets tarv i selve bemærkningerne.

Jeg vil også godt sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi ingen problemer med, at folk er homoseksuelle. Det må folk selv afgøre. Vi vil bare ikke være med til at blåstemple, at homoseksuelle par kan adoptere børn på samme måde som heteroseksuelle. For det første fordi man skal se på barnets tarv, for det andet fordi det ikke kan lade sig gøre i praksis, og for det tredje fordi det kan få konsekvenser – jeg tør ikke sige, om det rent faktisk er tilfældet – for vores relationer med de donorlande, som vi i forvejen adopterer børn fra.

Så i Det Konservative Folkeparti må vi klart afvise dette forslag, og sådan er det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, at hr. Jørgensen lidt underminerer sin egen argumentation, for hvis nu det her forslag ikke fører til, at der er nogen børn, der ikke kommer til Danmark, så er det vel et argument for, at man godt kan støtte det forslag,

hvis der i øvrigt er homoseksuelle grupper, som ønsker de her rettigheder.

Så er vi igen inde i det, som familie- og forbrugerministeren også kom ind på, og jeg synes simpelt hen, den rapport fra Sverige bliver skamredet i dag. Der står, at der kan være komplikationer, og der står i øvrigt i konklusionen i den rapport, at der ikke er nogen videnskabelige data, der påviser, at børn, der er vokset op i homoseksuelle familier, har ringere opvækstvilkår end børn, der er vokset op i heteroseksuelle familier. Så jeg synes simpelt hen, det er at skamride rapporten, at man, når der står, at de kan få nogle vanskeligheder, så konkluderer, at de får vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg refererer sådan set bare, hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget, og derfor må jeg gå ud fra, at det trods alt er en undersøgelse, som har en vis vægt for forslagsstillerne, ellers var det vel ikke nået frem til bemærkningerne i lovforslaget her i Folketinget. Så kan man så vurdere værdien efterfølgende.

Men det må jo have en vis vægt, når det står i bemærkningerne til lovforslaget, og vi læser selvfølgelig det hele.

Så vil jeg sige til bemærkningen om, at jeg underminerer min egen argumentation, at det føler jeg faktisk ikke at jeg gør. Det kan godt være, at SF's ordfører mener, at jeg gør det. Men vi fremhæver jo barnets tarv med reference til de undersøgelser, der ligger. Når vi nu ved, at donorlandene har sagt nej, så er det jo et forslag, som aldrig kunne få – i hvert fald ikke, før donorlandene ændrer holdning – gang på jorden her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu fremhæver hr. Jørgensen igen barnets tarv, men i den forbindelse vil jeg gerne stille ham et spørgsmål. Der står i rapporten – og vi har også skrevet det – at børn kan have nogle vanskeligheder ved at have homoseksuelle forældre. Jeg vil bare gerne spørge: Tror hr. Jørgensen, at et barn i Danmark, der muligvis oplever, at nogle af de andre børn mobber det, fordi det har homoseksuelle forældre, vil foretrække en tilværelse på et børnehjem i Colombia uden nogen videre fremtidsmuligheder, uden ordentlige opvækstvilkår, for slet ikke at tale om ernæring, mad, påklædning, bolig?

Tror hr. Jørgensen, at et sådant barn vil sige, at det hellere vil tilbage til der, hvor det kommer fra – et fattigt børnehjem i Colombia – fordi det bliver mobbet, når det går ud i skolegården?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er meget relevant at bringe den betragtning ind i debatten. Det er selvfølgelig en betragtning, man skal tage alvorligt i denne her sammenhæng.

Men jeg vil da sige, at det jo bliver lidt hypotetisk i den forstand, at man jo ikke kan hjælpe de her børn på baggrund af det her lovforslag, fordi donorlandene ikke vil sende deres børn til Danmark til homoseksuelle forældre. Det ved vi jo fra Sverige. Det har samtlige donorlande sagt nej til. Derfor er det jo en tænkt situation, som SF's ordfører fremfører her.

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil tage udgangspunkt i, at den konservative ordfører gjorde rede for, at han ikke var så god til svensk. Derfor vil jeg fortsætte med at læse op fra det svenske tekststykke, nemlig noget af det, som ordføreren glemte at læse op her i salen.

Der står i forlængelse af det, ordføreren sagde, at børn, som vokser op i et kærlighedsfuldt miljø, hvor barnet står i centrum for forældrenes kærlighed og omsorg, har gode forudsætninger for at håndtere kriser og konflikter af denne slags.

Den konservative minister sagde, at homoseksuelle par kunne give børnene kærlighed og tryghed. Skal det forstås sådan, at ordføreren for Det Konservative Folkeparti ikke mener, at myndighederne i Danmark er i stand til at vurdere, om folk kan give et kærlighedsfuldt miljø til adoptivbørn?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg ville blive alvorligt bekymret, hvis ikke myndighederne i Danmark var i stand til at vurdere det. Selvfølgelig kan de det. Men det, jeg siger, og som jeg synes er væsentligt, er, at vi altså har en situation her, hvor donorlandene ikke vil sende deres børn til homoseksuelle forældre i Danmark.

Så er der jo også, når vi snakker barnets tarv, spørgsmålet om, hvad den ideelle situation er i forbindelse med adoption.

Det er da rigtigt, som der står, at der er nogle forudsætninger for, at barnet kan få en tryk opvækst. Men der står jo så samtidig – og det synes jeg da også at man skal tage alvorligt – at der kan opstå konflikter, og hvorfor skal man sætte barnet i den situation? Hvad er det, der opnås ved det, ud over at man måske får opfyldt nogle rettigheder, som man mener man bør have? Det må man efter min mening gerne kæmpe for, men det er vel egentlig det, man opnår.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal undlade at lade fantasien rulle, i forhold til hvilke grupper af forældre der ellers kan være skyld i, at deres børn bliver mobbet, hvis det var det, man skulle tage hensyn til.

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren forholdt sig til, at ordføreren på den ene side sagde, at det var en rent hypotetisk situation, at der ville blive givet børn fra donorlandene, og samtidig sagde ordføreren, at det ville få konsekvenser i forhold til donorlandene, hvis vi gennemførte dette lovforslag. De to ting kan jo ikke hænge sammen, lige meget hvilket svar ordføreren giver om lidt.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror ikke, den radikale ordfører hørte, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det ikke er sikkert, at det forholder sig sådan, men det vil dog bringe den risiko frem, at det kunne få konsekvenser for forholdet mellem donorlandene og Danmark og dermed gå ud over en række ægtepar i Danmark. Jeg vil ikke udelukke, at den situation kan opstå. Det er ikke et faktum, men jeg sagde faktisk i min ordførertale, at den risiko må vi også drage ind i den her debat.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det gør vi så, og så vil jeg gerne spørge, hvor mange svenske heteroseksuelle forældre, som har ønsket at adoptere, der er blevet forhindret i det på grund af svensk lovgivning. Og jeg vil gerne spørge, hvor mange engelske heteroseksuelle forældre der er blevet forhindret i at kunne adoptere på grund af landets lovgivning.

Mig bekendt er der ikke et eneste tilfælde. Der er ikke et eneste tilfælde, hvor det er sådan, at adoptivforældre ikke har kunnet få adoptivbørn, på grund af at man har indført en lov om

homoseksuel adoption. Så lad os da endelig tage den snak.

Så vil jeg gerne spørge, om De Konservatives ordfører mener, at det skal være sådan, at pakistanske forældre, der er bosat i Danmark, ikke skal kunne adoptere. For vi ved jo, at der er risiko for, at et barn af pakistanske forældre bliver mobbet, fordi der er tale om en anden etnisk baggrund.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for de gode spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg er udmærket klar over, at der i Sverige – så vidt jeg er oplyst i hvert fald – ikke har været nogen tilfælde af svenske forældre, der har fået afslag. Men jeg synes, at risikoen bør debatteres, hvilket vi jo også gør nu. Det er da en risiko, at det kan få en konsekvens i forholdet mellem Danmark og nogle donorlande. Det synes jeg er helt naturligt at debattere, sådan som vi gør nu.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige, at i Det Konservative Folkeparti føler vi ikke behov for at ændre på de regler, vi har i Danmark nu, uanset hvor folk kommer fra. Så derfor vil jeg sige, at hvis man er dansk statsborger og lever op til de krav, som myndighederne stiller for at adoptere, så har vi ingen planer om at ændre på det, og det er jo bl.a. også derfor, vi afviser det her lovforslag.

Kl. 12.45

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu havde De Konservatives ordfører jo så travlt med barnets tarv. Det, som jeg kan forstå på den konservative ordfører er problemet ved, at homoseksuelle skulle adoptere, er, at disse børn risikerer at blive udsat for f.eks. mobning, som der står i den svenske rapport, hvor der har været enkelte tilfælde af mobning i forbindelse med, at man kom i puberteten og var barn af homoseksuelle forældre. Det er konkret det, der henvises til i rapporten.

Jamen hvis det er sådan, at det er nok til, at man så ikke kan blive forældre, må det vel ud fra den logik betyde – hvis man skal have sådan en eller anden konsekvens i sin argumentation – at folk af anden etnisk herkomst ikke kan adoptere. Vi ved jo, at man bliver udsat for en risiko

for mobning, hvis man har forældre, der har en anden hudfarve, ligesom vi ved, at hvis forældrene ikke sørger for, at man får opereret sine flyveører i en meget tidlig alder, er der også risiko for mobning.

Mener den konservative ordfører, at det er ting, der er så alvorlige, at man ikke skal kunne få børn? For det er jo præcis det, der er parallellentil til at sige, at fordi der er enkelte pubertetsbørn i Sverige, der har været udsat for mobning, fordi deres forældre var homoseksuelle, er der ikke nogen homoseksuelle, der må adoptere.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg ved ikke, om det forholder sig sådan, som Enhedslistens ordfører siger, at der har været enkelte tilfælde med børn, der var i puberteten. Jeg læser bare bemærkningerne anderledes, for der står, at for en del børn kan der vise sig tidspunkter, hvor der kan opstå konflikter, der er relateret til forældrenes homoseksualitet. Det er i hvert tilfælde sådan, jeg læser bemærkningerne. Så kan man så tolke dem på mange måder.

Men jeg vil sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ingen planer har om at ændre på reglerne, når det gælder om at adoptere børn her til landet.

Jeg vil også sige, at vi politikere da har et ansvar for at sikre den bedst mulige situation for de børn, vi henter til Danmark. Og der må vi sige, at den bedst mulige situation jo er – som der står her – at barnet får lov til at komme til heteroseksuelle forældre. Vi ved jo ikke, hvilken opvækst barnet har haft, og børn på 2-3 år kan måske ikke forklare præcis, hvad de har oplevet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er næppe nogen overraskelse, at Det Radikale Venstre vil bakke op om dette lovforslag, hverken for folk, der kender vores holdninger i forvejen, eller dem, der har fulgt debatten hidtil her i dag.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at børn skal vokse op i kærlighed og i tryghed og med omsorg, og det mener vi at et homoseksuelt par vil kunne give børn på lige fod med heteroseksuelle par.

Vi mener, at det er vigtigt, hvad nogle ordførere også har sagt, at man tager hensyn til bar-

nets tarv. Vi har måske bare en anden konklusion på, hvad barnets tarv er. For vi skal tage det udgangspunkt, at barnet ofte lever i den dårlige del af verden under dårlige forhold, hvor der ikke er nogen forældre til at drage omsorg for barnet. Det er udgangspunktet. Og vi mener, at det er langt bedre, at man kan komme til en familie i Danmark og få kærlighed, omsorg og tryghed, hvad enten der er tale om en heteroseksuel familie, en homoseksuel familie eller en enlig. Det vil sige, at barnets tarv også er en del af argumentationen for os i Det Radikale Venstre.

Vi går selvfølgelig ind for, at der skal være de samme regler for godkendelse, det vil sige, at man skal igennem den samme godkendelsesproces, hvis man er et homoseksuelt par, som man skal, hvis man er et heteroseksuelt par eller man er enlig. Dermed vil jeg også godt slå et søm igennem den misforståelse, der tit breder sig, nemlig at homoseksuelles ret til adoption betyder, at alle homoseksuelle par dermed kan få et barn. De skal igennem de samme procedurer som alle andre. Dertil kommer, som vi jo også har hørt i løbet af debatten i dag, at det ifølge lovforslaget er en forudsætning, at der skal foreligge bilaterale aftaler med det enkelte donorland, før der kan foregå adoptioner fra det pågældende land.

Jeg synes, der med en vis rimelighed har været skudt på partiet Venstre her i dag, og jeg beklager, at ordføreren ikke havde tid i sin kalender til at debattere det forslag, vi har på dagsordenen i dag, for jeg synes, det er spændende at lægge mærke til, at Venstre især i Københavnsområdet har kørt ret kraftigt på homoseksuelles rettigheder i forbindelse med folketingsvalget 2005. Det er måske derfor, de trods alt stadig er næsten lige så store som Det Radikale Venstre inden for hovedstadens område. Det kan have hjulpet partiet Venstre.

Kl. 12.50

Jeg synes, det havde været spændende at høre holdninger fra statsministeren, fra hr. Jens Rohde, fra hr. Søren Pind og andre gode folk i Venstres folketingsgruppe. Og jeg skal da ikke undlade at bemærke, at det kunne tænkes, at den radikale ordfører kunne finde på at gå ind i debatten ved senere behandlinger, på trods af at det jo ikke er kutyme her i Folketinget.

Så vil jeg endelig sige med hensyn til erfaringerne fra udlandet: Det har ikke givet problemer i forhold til at få børn til Sverige, det har ikke givet problemer i forhold til at få børn til Storbritannien. Skulle Danmark ikke begynde at kom-

me op på niveau med Sverige, med Storbritannien og senest med det katolske Spanien? Jeg synes, at Danmark på det her område skulle komme på niveau med et sydeuropæisk land som Spanien og ikke blive ved med at være fodslæbende og lave love efter fordomme i stedet for efter realiteter.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre den radikale ordførers vurdering af, hvor mange børn det her lovforslag vil medføre der kommer til Danmark til homoseksuelle forældre, på baggrund af bl.a. de erfaringer, man kender fra Sverige, hvor det jo er de samme donorlande, som vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg kan berolige folk med hr. Per Ørum Jørgensens holdning med, at det umiddelbart på kort sigt sandsynligvis ikke vil give mange børn til homoseksuelle par i Danmark.

Men det synes jeg ikke er det væsentlige i den her sag. Det væsentlige er, at vi i Danmark, som jo på mange områder er længere fremme i vores lovgivning end donorlandene, gør vores lovgivning parat og dermed også sender et signal om, at på sigt, når de er parate, så er vi også parate til at modtage børn. Og der tror jeg ikke, vi skal skamme os over, at vi her i Danmark er væsentlig længere fremme i debatten om både homoseksuelles rettigheder og om barnets tarv.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Kan den radikale ordfører bekræfte, at hvis vi gennemfører dette lovforslag, kommer der ingen børn til homoseksuelle forældre i Danmark, på baggrund af den viden, man har til donorlandenes holdning? Og ser den radikale ordfører, at der ude i landskabet er udsigt til, at donorlandene skulle ændre holdning i relation til det her?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Den radikale ordfører kan bekræfte, at han ikke er spåmand, men folketingsmedlem, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke sige noget sikkert i forhold til det spørgsmål, som den konservative ordfører stiller. Men jeg kan sige, at på kort sigt

er det tvivlsomt, om der vil komme nogen børn i forlængelse af vedtagelsen af det her lovforslag, men det åbner op for muligheden.

Hvis jeg havde stillet hr. Per Ørum Jørgensen spørgsmålet for 5 eller 10 år siden, om der var udsigt til, at Spanien ville indføre ret til homoseksuelle til at adoptere børn, hvad sandsynligheden var for det, så tror jeg, hr. Per Ørum Jørgensen dengang, hvis han var en nogenlunde begavet mand, og det regner jeg ham for at være, ville have svaret: Nej, det er der ikke udsigt til. Men det skete faktisk, at Spanien kom før Danmark i denne her sag.

Så det kan være svært at være spåmand, men fakta vil jeg godt forholde mig til.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu er det jo svært at spå, især om fremtiden, er der en klog mand, der har sagt. Jeg vil gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, hvor mange homoseksuelle forældre der vil kunne få børn, når det her forslag bliver forkastet af flertallet. Hvor mange homoseksuelle familier får lov til at varetage adoptivbørns tarv i Danmark, når det her forslag et stykke ude i fremtiden ved tredjebehandlingen bliver nedstemt af flertallet?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Hvis hr. Kamal Qureshis forudsætning er korrekt og Venstres liberale folketingsmedlemmer ikke får lov at stemme efter deres overbevisning, så kan jeg svare, at der ikke vil være nogen homoseksuelle, der lever i et registreret partnerskab, der kan adoptere børn, hvis lovforslaget bliver nedstemt.

Men jeg håber og tror selvfølgelig, at den liberale del af Venstres folketingsgruppe vil stå fast og vil stemme for det her lovforslag, når vi kommer til tredje behandling.

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nogle gange føles det, som om der er lige så meget liberalisme i partiet Venstre, som der er italienerne i italiensk salat.

Jeg vil da gerne spørge: Bliver chancen for, at homoseksuelle kan adoptere børn, forbedret eller forværret af, at det her forslag bliver vedtaget?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne have lov til at sige, at Det Radikale Venstre bakker helt og fuldt op om det forslag, som hr. Kamal Qureshi og SF har fremsat, og Det Radikale Venstre har selv tidligere fremsat lignende forslag. Grunden til det er, at hvis vi ikke ændrer lovgivningen, så ved vi jo med sikkerhed, at homoseksuelle par, der lever i registreret partnerskab, ikke kan få lov til at adoptere. Og vi vil gerne have, at homoseksuelle par, der lever i registreret partnerskab, kan adoptere, for det mener vi vil være bedst for både de homoseksuelle par og også for de eventuelle børn, der vil blive adopteret engang i fremtiden.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, vi mangler en masse viden på det her område. Det er nu tredje eller fjerde gang – det kan jeg ikke engang huske – at vi debatterer det her forslag i Folketinget, mens jeg har siddet her, og så længe har jeg godt nok ikke været her endnu. Ikke desto mindre er det sådan, at de undersøgelser, vi indtil videre har refereret til, ikke er danske. I dag har det kun været den svenske undersøgelse, vi har refereret til, ellers har vi også haft engelske undersøgelser på banen, men vi har ikke én eneste dansk undersøgelse af, hvordan børn i homoseksuelle familier klarer sig i deres opvækst.

Det synes jeg er et stort problem, og jeg vil gerne opfordre ministeren til, om end ministeren har meldt ud, at regeringen ikke støtter det her forslag, at overveje at iværksætte en undersøgelse af, hvordan børn af homoseksuelle klarer sig i Danmark. For hvis det er sådan, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti har ret, altså at homoseksuelle ikke er i stand til at varetage barnets tarv, synes jeg, at vi står med et meget, meget alvorligt problem.

Konsekvensen er normalt, hvis man ikke kan varetage barnets tarv, en tvangsfjernelse. Det er jo alvoren i at sige, at man ikke kan varetage barnets tarv. Det er lidt det, der har været min pointe, når jeg har sagt det her med flyveørerne og pakistanske forældre, om de skulle kunne adoptere i Danmark. For der er ikke nogen forældre, der er perfekte. Der er ikke nogen forældre, der kan give deres børn en perfekt opvækst. Der er ikke nogen forældre, der kan være hundrede

procent garanter for, at deres børn ikke risikerer mobning i folkeskolen.

Det, der bliver sagt i den svenske rapport, er – hvis man går ind og læser rapporten i stedet for bare at læse citatet – at enkelte af de børn, der er vokset op i homoseksuelle familier, i puberteten har været udsat for mildere eller grovere grad af mobning i skolen.

Konklusionen på det faktum i Sverige var, at man indførte lov om homoseksuel fremmedadoption. Man har altså ikke anset problemet for at være større end problemet er f.eks. i forbindelse med mobning på grund af flyveører, og man kan jo ikke ligefrem sige, at forældre til børn, der har flyveører, ikke er i stand til at varetage barnets tarv.

Så det er altså et eller andet med lige at få proportionerne på plads her, ligesom når man diskuterer skilsmisse i Irland. Det er da rigtigt, at det er den ideelle situation, at der er mere end én voksen omkring et barn, for det sikrer jo sådan set størst sandsynlighed for, at der er stabilitet, og at der er nogle voksne, der er der hele barnets liv; den anden risikerer jo at gå bort. Så man kan sige: Ja, selvfølgelig er det da bedre med flere stabile voksne.

Men vi går ikke ind for, at folk skal tvangsgiftes, eller at de skal tvinges til at blive i et dårligt ægteskab, for at vi kan opnå den bedst mulige situation for barnet. Faktisk er det sådan, at de fleste af os synes, at det er bedre at forlade et dårligt ægteskab, og at man på den måde giver bedst mulig plads til, at der er den kærlighed og omsorg, der skal til, for at et barn får en tryk opvækst. Så det vil sige, at vi i utrolig mange af livets forhold siger: Det kan ikke lige gå, som det var allerbedst, men det betyder jo ikke, at man ikke er i stand til at varetage barnets tarv.

Så jeg synes altså, at der er en vis inkonsekvens eller i hvert fald en vis proportionsforvrængning, når de borgerlige partier taler om barnets tarv.

Kl. 13.00

Så vil jeg også sige, at den her debat lugter langt væk af fordomme. Jeg synes, at bare det, at en ordfører føler sig nødsaget til at sige fra talerstolen, at »vi fordømmer ikke«, eller »det er jo ikke, fordi vi har noget imod« – bare det at skulle sige de sætninger – siger det hele. Det siger måske netop lidt om, at det sådan set er det, der ligger i det.

Jeg vil sige det sådan, at der i de sidste tre-fire årtier er sket en markant udvikling i familiemønsteret i Danmark, og at der i dag eksisterer

en mangfoldighed af familieformer, så når Venstres ordfører taler om den atypiske form for familie, nemlig den homoseksuelle, vil jeg gerne vide, hvad den typiske barndom er. Er det skilsmissebarnets? Er det enebarnets? Er det den, der bor med fire søskende? Er det den, hvis forældre drikker for meget? Er det dem, der bor med heteroseksuelle forældre, hvor ingen af dem har problemer, hvor de er i stand til at give en fuld tryk opvækst uden nogen former for mobning i folkeskolen, eller hvad er det, der er det typiske?

Hvem er vi til at dømme, hvordan folk skal leve? Jeg mener, at staten skal blande sig fuldstændig uden om, hvordan folk ønsker at indrette sig på hjemmefronten. Det har staten og bør staten ikke have nogen som helst ret til at dømme over.

Jeg mener så, at staten skal gribe ind, hvis der er nogen, der bliver undertrykt af den form, man indretter sig på, og det er selvfølgelig barnets tarv, vi taler om her. Men jeg mener ikke, at der er en undersøgelse, der dokumenterer, at det strider mod barnets tarv at vokse op hos homoseksuelle, hvilket også ses af, at stive konservative England var blandt de første til at indføre muligheden for fremmedadoption for homoseksuelle.

Så længe der ikke bliver gennemført fremmedadoption for homoseksuelle, og så længe der ikke findes dokumentation for, at det strider mod barnets tarv, kan jeg ikke konkludere andet, end at det beror på fordomme, når man ikke ønsker at støtte det her forslag.

Så skal jeg bare konstatere som det sidste, at hvis jeg tæller mandaterne i denne her Folketingsal, er der 90 mandater for det her forslag, hvis folk i den borgerlige lejr ellers tør stå ved, hvad de sagde i valgkampen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lige et øjeblik. Der er nogle spørgsmål, og det første kommer fra hr. Per Ørum Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes faktisk, at det måske var lige voldsomt nok at sige, at det lugter af fordomme. Jeg synes, at jeg har lagt meget vægt på, at vi i Det Konservative Folkeparti respekterer mennesker, som de er, og at vi netop ikke har fordomme over for folk, som er homoseksuelle. Det synes jeg er meget vigtigt lige at pointere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre om de her undersøgelser. Det er da rigtigt, når vi ser sådan

en undersøgelse her, er det jo et barn, som er opvokset i det land. Vi har ingen undersøgelser, der viser, hvordan det er for børn, som er adopteret, for de børn, som måske kommer fra børnehjemmet nede i Indien, hvor vi ikke ved, når de kommer til vores land, hvad de har været udsat for, og hvor de her børn, som måske har en anden hudfarve, kan risikere diskrimination, hvilket jeg selvfølgelig tager kraftig afstand fra, men det er dog en risiko.

Derfor må jeg spørge: Er det ikke rigtigt, at vi ikke præcis ved, hvordan det her vil forløbe, fordi der af gode grunde ikke findes nogen undersøgelser, når det gælder adoptivbørn?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil sige det sådan, at det er fuldstændig rigtigt, at der er en problematik i forhold til folk med en anden hudfarve, som kommer til Danmark og til andre lande, hvor fordommene lever i bedste velgående.

Det er sådan, at adoptionsforeningerne er meget delt i spørgsmålet. En meget stor del af de adoptivbørn, der er i Danmark, som er blevet adopteret af heteroseksuelle forældre, siger jo, at de ville have været glade for, hvis deres forældre havde haft større kendskab til, hvordan det er at blive diskrimineret på grund af noget, som man ikke rigtig kan gøre noget ved, eksempelvis hudfarve, og hvor de mener, at homoseksuelle forældre på deres egen krop har mærket, hvordan det er at være i et samfund, som ikke rigtig kan finde ud af at tackle, at folk afviger en lille bitte smule fra det, som nogle mener er normen, fordi nogle mener, at de skal dømme om, hvad der er typisk og atypisk.

Så vil jeg igen sige, at vi skal kigge på barnets tarv. Hvornår er folk i en situation, hvor de ikke kan varetage barnets tarv? Vi skal jo vende det om på den måde. Der kunne jeg godt tænke mig, for jeg går ud fra, at den konservative ordfører tager ordet igen, at spørge til: Hvornår når vi så langt, at vi kan sætte et ikke foran og dermed sige, at der må være tale om tvangsfjernelse af barnet?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Trods min ringe parlamentariske erfaring er jeg dog klar over, at det er henedefra, man stiller spørgsmålene, sådan har jeg i hvert fald opfattet det, for jeg har faktisk et spørgsmål mere!

Hvis vi nu tager et barn med den baggrund, som det nu engang kan have – nogle har måske en grusom baggrund, andre er måske kommet lettere igennem livet – får det barn jo ikke lov til selv at vælge. Det er jo os politikere, der skal opstille nogle rammer for det. Mener Enhedslisten på baggrund af det kendskab, vi har ud fra de her undersøgelser, at man kan forudsætte, at sådan et barn måske ville få en lettere opvækst hos homoseksuelle forældre end hos heteroseksuelle forældre? Jeg hører lidt, at ordføreren reelt siger, at sådan et barn ville få en lettere opvækst med homoseksuelle forældre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det, jeg siger er fuldstændig korrekt, nemlig at der i de kredse af adoptivbørn, der er i Danmark, er meget delte holdninger til det spørgsmål, hvor nogle mener: Ja, det ville faktisk have været nemmere, hvis mine forældre havde kendt til, hvad det er at blive diskrimineret. Derfor ville homoseksuelle forældre i teorien og generaliseret have nemmere ved at tackle den slags kriser. Det er, hvad en del af adoptivbørnene i Danmark siger.

Om det er rigtigt? Jeg tror, det er en sandhed med modifikationer, bl.a. fordi jeg tror, det er ufattelig individuelt, i hvilket omfang man er i stand til at tackle den slags kriser. Det tror jeg ikke er hæftet op på køn eller seksualitet. Men jeg kan godt forstå genkendelsen i det for de børn, der udtaler sig, og som er vokset op i heteroseksuelle danske familier.

Men jeg tror faktisk, det er sådan, at vi bliver nødt til at være så nuancerede at sige, at lige så vel som homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle, kan de altså også være lige så dårlige forældre som heteroseksuelle, og derfor skal man passe på med de generaliseringer. Jeg mener lidt, at det er det, man gør sig skyldig i, når man afviser homoseksuelle at adoptere uden at have nogen former for dokumentation for, at de skulle have et dårligere liv end alle andre.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg må indrømme, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil taler godt for sin sag, men det bliver det jo ikke mere rigtigt af.

Der henvises meget til de her undersøgelser, bl.a. en svensk undersøgelse, som slår fast, at

børn kan opleve konflikter, hvis de har homoseksuelle forældre. Så kan det så godt være, de kommer sig over det, men det er en risiko, som man synes det er værd at tage.

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren ville forholde sig til John Halses, tidligere formand for Børns Vilkår og børnepsykolog, udtalelser, som jo fraråder det, netop fordi han ikke mener, at det er til barnets bedste. Det er vel også relevant, når man taler om undersøgelser og ekspertudtalelser at forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan bare konstatere, at John Halse ikke har en eneste undersøgelse til grund for sine udtalelser. Hvis det var sådan, at han havde det, altså ud over selvfølgelig de svenske og de engelske undersøgelser, som vi alle sammen kender til, ville jeg synes, at det var en interessant udtalelse. Men vi har fuldstændig samme dokumentationsmateriale, som jeg skal huske folk på har dannet grundlag for, at de i de pågældende lande har valgt at indføre lovgivningen.

Det er jo ikke, fordi de i f.eks. England ellers er foregangsland for f.eks. homoseksuelles rettigheder. Det er faktisk sådan, at de i England stadig synes, det er en skandale, hvis en politiker er homoseksuel, så jeg tror sådan set nok, at de i et land som England har sikret, at der var konservative kræfter, der trak i stik modsat retning.

England og Sverige er normalt ikke lande, jeg beskylder for at være lemfældige i deres lovgivningsproces eller deres dokumentationsmateriale i forbindelse med lovgivningsprocesser, så både det, John Halse refererer til, og det, vi refererer til i dag, skal vi altså huske på har dannet grundlaget for, at England og Sverige har gennemført den lovgivning, som de borgerlige partier stemmer nej til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det, der ligger til grund for John Halses udtalelser, er jo netop, at han har en ekspertise på det her område, at han er tidligere formand for Børns Vilkår med tryk på børns vilkår, og at han er børnepsykolog, så man skal da tillægge den mands udtalelser en vis vægt. Det synes jeg da er relevant, men det er det så ikke for Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis det er sådan, at John Halse som børnepsykolog har foretaget en undersøgelse af, hvordan det er for børn at vokse op i homoseksuelle familier, synes jeg da bestemt, at han er værd at lytte til. Mig bekendt ligger der bare ikke nogen undersøgelser til grund for, at han kommer med de udtalelser.

Vi har jo gentagne gange efterlyst præcis den form for dokumentation, så vi ville faktisk synes, det var ganske interessant, hvis John Halse ville lave den undersøgelse, så vi andre kunne blive klogere på, hvordan tingene er i Danmark. Vi ved jo kun, hvordan tingene er i Sverige og i England, hvor man har valgt at gennemføre denne her lovgivning.

Det er også derfor, at jeg i starten af mit ordførerindlæg opfordrer ministeren til, at der bliver lavet en undersøgelse af, hvordan det er at være børn af homoseksuelle forældre i Danmark.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg tager ordet på baggrund af den dialog, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil havde med den konservative ordfører, hr. Ørum Jørgensen, for det lyder lidt, som om man glemmer, at der jo ligger en konkret vurdering hos myndighederne.

Kl. 13.10

Derfor vil jeg bede fru Pernille Rosenkrantz-Theil om at bekræfte, at det er en del af vurderingen i forhold til, om man er egnet og dermed får tilladelse til at adoptere, at man kan håndtere det at få et barn, som har en anden baggrund, også en sværere baggrund og i alle tilfælde et barn, som har oplevet tab af biologiske forældre. Der ligger en konkret vurdering.

Jeg skal i hvert fald sige fra vores partis side, som jeg også sagde i ordførertalen, at vi hellere vil have den individuelle, konkrete vurdering af mennesker end den generelle, som let bliver fordomsfuld.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er fuldstændig korrekt. Der er netop en prøve, man skal igennem, for overhovedet at kunne blive godkendt til at blive adoptivforældre.

Jeg begriber ikke det grundudgangspunkt, som ligger til grund for de borgerlige partiers indstilling til det her, nemlig at man i den individuelle vurdering skal tage hensyn til køn og sek-

sualitet. Jeg synes, at vi i utrolig megen lovgivning lægger vægt på, at man netop ikke skal diskriminere på grund af køn og seksualitet, og at vi netop opfordrer det offentlige til at se bort fra køn og seksualitet og foretage individuelle vurderinger af de ting, som folk eventuelt ansøger til, i den her forbindelse at blive adoptivforældre. Men af en eller anden grund mener man, at køn og seksualitet her spiller en ekstrem stor rolle.

Så er der også hele det misforhold, at det gør man så ikke, hvis det er en enlig. Af en eller anden grund mener de borgerlige partier, at det er helt fantastisk, at man som enlig homoseksuel kan få lov til at adoptere, men hvis det er et homoseksuel par, kan det ikke lade sig gøre. Der ville jeg måske have den modsatte holdning, at jo flere stabile voksne, jo bedre. Så måske havde den omvendte rækkefølge været mere på sin plads.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu tager jeg ordet, fordi Dansk Folkeparti har støvet en tidligere formand af fra Børns Vilkår, som kan støtte deres holdning. Er det ikke korrekt, at Børns Vilkår i dag har udtalt, at de ikke længere er imod homoseksuelles muligheder for at blive forældre? Børns Vilkår er faktisk gået ud og har bl.a. støttet, at man fjernede forskelsbehandlingen ved kunstig befrugtning, kunstig insemination. Børns Vilkår står altså ikke på Dansk Folkepartis linje. De er faktisk imod Dansk Folkeparti.

Hvis man tager en enkelt person fra Børns Vilkår til indtægt for den holdning, Dansk Folkeparti har, synes jeg man gør vold på Børns Vilkår, som i dag er en forening, der støtter homoseksuelles rettigheder lige præcis, hvad angår retten til at kunne få børn eller kunne få kunstig insemination.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er: Tror fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at en børnepsykolog vil mene, at børn har bedre af at blive på de børnehjem, de kommer fra, end at vokse op hos homoseksuelle familier i Danmark?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I givet fald var det i hvert fald en børnepsykolog, jeg aldrig ville sende mine børn til. Men jeg vil altså også sige, at fordi man er børnepsykolog eller har været formand for en given for-

ening, betyder det altså ikke, at man er ekspert på homoseksuelles fremmedadoption.

Jeg vil sige: Jo, det er fuldstændig rigtigt, at Børns Vilkår har skiftet holdning til det, at homoseksuelle kan være forældre. Men det betyder i virkeligheden ikke det store for mig, for jeg ved, at der ikke ligger nogen undersøgelser til grund for det.

Det er ofte sådan, at interesseorganisationer går ind med diverse holdninger, og meget ofte er det meget veldokumenterede holdninger. Til det vil jeg bare sige, at hvis Børns Vilkår har skiftet holdning på baggrund af den svenske og den engelske undersøgelse, kan jeg godt forstå det, og så synes jeg i et eller andet omfang, der er dokumentation. Men at bruge Børns Vilkår til at slå hinanden i hovedet med, når Børns Vilkår ikke har foretaget en selvstændig undersøgelse eller på nogen måde bidraget med nye oplysninger, synes jeg faktisk er forkert, uanset om de bakker mit synspunkt op, eller om de bakker Dansk Folkepartis synspunkt op.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det, der fik mig til at reagere, var, at man siger, at en psykolog har udtalt sig i en eller anden retning om børns vilkår og lignende. Så kan man så diskutere, om det er en, hvis holdninger man tillægger vægt eller ej.

Det er bare ukorrekt, når man tager John Halsses holdning til indtægt for det her lovforslag, for han har ikke udtalt sig om fremmedadoption. Han har udtalt sig om en helt anden problemstilling, nemlig kunstig befrugtning. Der er ikke nogen børnepsykolog, det vil jeg næsten sætte penge på højkant på, der vil mene, at det er bedre for børn at blive på et børnehjem – nu benytter jeg mig af den mulighed, at man kan komme med korte bemærkninger, der ikke nødvendigvis behøver at være et spørgsmål – uden forældre end at vokse op hos to forældre, som har været igennem en grundig vurdering i forhold til deres egnethed til at kunne varetage barnets tarv.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det tror jeg sådan set slet ikke der er nogen tvivl om. Det er jo præcis derfor, at jeg tidligere har været inde på det med proportionerne i det her, for hvornår er det, man ikke varetager barnets tarv? Det er jo det, hele den her debat

har handlet om, det er det, der hele tiden bliver sagt, og jeg tror sådan set, at barnets tarv er præcis det, der bekymrer os alle sammen.

Det er jo derfor, det er absurd, at man kan bruge den dokumentation, der trods alt er på området fra andre lande, til at sige, at homoseksuelle i Danmark ikke skal kunne få fremmedadoption. Konklusionen burde jo være stik modsat, netop fordi proportionerne er helt gale.

Vi begynder jo netop ikke at tvangsfsjerne børn i Danmark, fordi de i skolen har været udsat for mobning, som deres forældre ikke har kunnet beskytte dem imod. Vi begynder ikke at sortere, om f.eks. pakistanske forældre kan få lov til at adoptere, hvis de bor i Danmark, fordi der kan være risiko for, at ungerne bliver mobbet, når de har pakistanske forældre. Det gør vi jo netop ikke, fordi vi sådan set ikke mener, at der en perfekt måde at være forældre på.

Det med at varetage barnets tarv handler om nogle grundlæggende ting omkring stabilitet, omsorg og kærlighed. Det er de store ting, hvor jeg mener, det andet er fuldstændig proportionsforvrængning og i virkeligheden dækker over, at det er fordomme, der afgør, at de borgerlige partier stemmer imod det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo en af de debatter i Folketingssalen, hvor holdninger, moral og politisk observans bliver meget markante og klare skillelinjer med hensyn til, hvordan man forholder sig til det her forslag. Vi har haft den her diskussion om forældreegnethed og lignende.

Jeg vil i hvert fald fra SF's side meget gerne slå fast, at vi mener, at homoseksuelle forældre kan være egnede forældre, lige så vel som heteroseksuelle forældre kan være egnede forældre. Jeg tror, at mange af os i vores omgangskreds har par, som allerede har fået børn, hvor vi tænker: Nej, de burde ikke have fået børn. Omvendt har jeg da i min omgangskreds i hvert fald venner, som jeg ikke vil tøve med at overlade mine børn til, skulle det behov opstå.

Der er jo ikke tale om, at vi opfinder det her problem, det er børn, der allerede i dag er på børnehjem, og mange af dem under dårlige vilkår uden særlig gode, om nogen overhovedet, fremtidsmuligheder. Mange af dem har ringe uddannelsesvilkår, om nogen overhovedet.

Samtidig har vi faktisk homoseksuelle forældre i Danmark, som godt kunne tænke sig at adoptere børn, som gerne vil give de her børn nogle gode opvækstvilkår. Hvorfor ikke fjerne det paradoks, der eksisterer i dansk lovgivning i dag, hvor det er forbudt? Hvorfor ikke lade voksne, omsorgsfulde forældre, som gerne vil have børn, få lov til at adoptere børn uafhængigt af deres seksualitet? Vi har jo allerede i dag den absurditet i lovgivningen, som også er blevet fremhævet af Enhedslistens ordfører, at enlige kvinder godt kan få lov til at adoptere, mens to kvinder, der bor sammen, ikke må adoptere.

Det er da mærkeligt, hvis man kæmper for børns tarv eller børns vilkår, at man mener, at én kvinde er bedre til at varetage barnets tarv, bedre til at varetage forældreopgaven, end to kvinder er. Jeg må nu sige, at min egen personlige erfaring er, at selv to voksne mange gange kan føles at være for få, når man skal tage sig af børns opvækst.

Jeg vil også gerne lige for historiens skyld fremhæve, at hvis man kigger på debatten om registreret partnerskab tilbage i 1989, så blev der i store træk brugt de samme argumenter fra de samme partier for at være imod lovforslaget om registreret partnerskab, som der i dag bliver brugt til at forkaste det her forslag.

De Konservatives justitsminister Ninn-Hansen sagde:

Det lovforslag, vi har til behandling, vil derimod kun medføre negativ omtale af Danmark i udlandet, hvor man betragter ægteskab som rammen om samlivet mellem to mennesker af forskelligt køn.

Det vil sige, at også dengang brugte man som argumentation mod forslaget om registreret partnerskab, at udlandet ville se meget mærkeligt på os. Jeg vil også gerne have lov til at citere Venstres ordfører dengang, der sagde:

Venstres hovedindvending er, at der hermed vil blive tale om et udvidet ægteskabsbegreb, ja, faktisk forvrides det i en grad, som hverken den danske befolkning eller verden omkring os i almindelighed vil kunne forstå eller acceptere.

Og længere nede fortsætter Venstres ordfører:

Vi mener heller ikke at kunne set bort fra, at forslagens vedtagelse kunne skabe en yderst uheldig uklarhed rundtom i verden om det danske ægteskabsbegreb.

Kl. 13.20

For mig at se er der ikke nogen tvivl om, at det er de samme argumenter, som man i sin tid brugte imod loven om registreret partnerskab i

1989, som man bruger i Folketingssalen, hver gang vi har forslag om homoseksuelles rettigheder, om det så er fremmedadoption, om det er retten til kunstig befrugtning, eller hvad det i øvrigt er.

Det er for mig at se entydigt, at partierne til højre i Folketinget ikke ønsker at give homoseksuelle flere rettigheder i det danske samfund. Reelt set var de jo også imod registreret partnerskab i sin tid, men det har de sådan vænnet sig til. Mens man under valgkampene fortæller meget højlydt, hvordan man vil kæmpe for homoseksuelles rettigheder, så stemmer man, når det kommer til stykket i Folketingssalen, samtlige de forslag, som forbedrer homoseksuelles rettigheder i det danske samfund, ned.

Jeg synes, det er hyklerisk, at man i det mindste ikke her i Folketingssalen står ved sine holdninger, og at man gentager de samme holdninger, når man er ude i valgkamp, synes jeg er populisme af værste slags.

Jeg vil gerne takke Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Enhedslisten for støtte til forslaget, og jeg håber selvfølgelig, at vi på et tidspunkt vil have et flertal i Folketinget, sådan at det her forslag kan blive vedtaget, så de mange børn, der i dag lever uden forældre på børnehjem rundtomkring i verden, kan få gavn af de homoseksuelle par i Danmark, der gerne vil give dem en ordentlig opvækst.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det var, fordi hr. Kamal Qureshi sagde, at John Halse havde udtalt sig i forbindelse med debatten om kunstig befrugtning, og det er sådan set rigtigt nok, men hans argumentation gik jo netop på, at der kunne opstå nogle problemer, når man gav mulighed for, at børn kunne vokse op hos homoseksuelle forældre, og et af de problemer var jo mobning.

Det kan man jo også godt overføre til denne her debat, for det er jo sådan set også det, der vil blive konsekvensen, hvis det her bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår, at hr. Martin Henriksen i fuldt alvor kan mene, at et barn vil foretrække at vokse op på et børnehjem i Colombia med de dårlige opvækstvilkår, de dårlige uddannelsesforhold, der er dernede, frem for at blive udsat for mobning i skolegården i Dan-

mark, fordi barnet har homoseksuelle forældre. Jeg forstår simpelt hen ikke den tankegang.

Jeg har været ude at se nogle af de her børnehjem, og jeg kan love hr. Martin Henriksen for, at de børn vil til enhver tid – til enhver tid – foretrække at blive mobbet, fordi de har nogle forældre, der er homoseksuelle, frem for ikke at have forældre overhovedet. Det er jo den situation, de sidder i.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det har vi jo sådan set været inde på før, hvor jeg netop siger, at der bl.a. er forældre, der har henvendt sig til mig og har sagt, at mulighederne for at adoptere børn fra andre lande er meget små, og at vi da godt kunne kigge på, at et vel fungerende heteroseksuelt par får lettere ved at adoptere et barn fra et fremmed land, og så vil nogle af dem, som er på børnehjem dernede, jo få mulighed for at komme herop.

Når John Halse udtaler sig om, at det her kan skabe problemer, bl.a. mobning, og når der står i den svenske undersøgelse, at det her kan skabe problemer, bl.a. mobning, så er det jo relevant at tage det med i betragtning og så endnu en gang slå fast: Det her er ikke et forslag, man har fremsat, fordi man ønsker at fremme barnets tarv, det er ikke derfor, man fremsætter forslaget. At man så senere hen i diskussionen gør det til en del af sin argumentation, synes jeg jo er useriøst.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkepartis ordfører, hvis han klart og tydeligt meldte ud, at man ikke ønsker at give homoseksuelle nogen som helst form for rettigheder i det danske samfund. Jeg synes, det er en legitim holdning at have, at, og det har jeg hørt gentagne gange fra Dansk Folkeparti, det eneste parforhold, man anerkender, er en heteroseksuel kernefamilie; fair nok, det kan man forholde sig til.

Men det der med at stå og trække en psykologs udtalelser om mobning ind i en diskussion, der handler om fremmedadoption! Det er altså børn, som vokser op på børnehjem i fattige lande rundt omkring i verden. Jeg tror næppe, at en børnepsykolog vil mene, at et barn har værre af at blive mobbet i Danmark end at vokse op på et børnehjem i et land som Colombia, Korea eller et andet fattigt land rundt omkring i verden. Det er simpelt hen useriøst at foretage den sammenligning.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu er hr. John Halse vel blevet skamredet i debatten i dag. Det er den svenske undersøgelse også især fra Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis side.

Jeg vil bare bede hr. Kamal Qureshi om en enkelt kommentar til, at der jo i undersøgelsen står, at børn, der vokser op i et kærlighedsfuldt miljø, hvor barnet står i centrum for forældrenes kærlighed og omsorg, har gode forudsætninger for at håndtere kriser og konflikter af denne her slags.

Jeg vil gerne bede hr. Kamal Qureshi bekræfte, at vi i Danmark har et forholdsvis strikt system, der skal godkende folk til adoption, og at hr. Kamal Qureshi på linje med den konservative ordfører i øvrigt har fuld tillid til, at de danske myndigheder kan varetage den opgave.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ikke alene er de danske myndigheder meget, meget omhyggelige, de er oven i købet det, som hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti også sagde, for strenge. Der er nogle af de heteroseksuelle familier, som godt kunne tænke sig at adoptere, der i dag bliver frasorteret. Så der er ikke nogen tvivl om, at det er en meget, meget omhyggelig undersøgelse, de her familier gennemgår, inden de bliver godkendt som egnede adoptivforældre.

Man skal jo selvfølgelig også huske på, at de her familier jo ikke er i konkurrence med homoseksuelle familier. Det er så ikke i forhold til det her, hr. Ammitzbøll spørger om, men det er sådan lidt i forlængelse af det, hr. Martin Henriksen gav indtryk af.

Hvis vi gør det lettere for heteroseksuelle familier at adoptere børn, så er det jo ikke sådan, at de børn pludselig bliver taget fra de homoseksuelle familier. Vi kan jo sådan set godt gøre det lettere for heteroseksuelle familier at adoptere børn, hvad SF i øvrigt har gjort ved at fremsætte forslag i Folketinget ved adskillige lejligheder, som Dansk Folkeparti i øvrigt har nedstemt. Vi vil jo gerne generelt gøre det lettere for familier at adoptere børn, og så vil vi gerne åbne for, at homoseksuelle også kan få lov til at adoptere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Adgang til stedbarnsadoption for registreret partner fra barnets fødsel).

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.
(Fremsat 12/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Her er jo tale om et forslag, der er en gentagelse af Enhedslistens lovforslag nr. L 119 fra 2002 og i det væsentlige også en gentagelse af forslag til folketingsbeslutning nr. B 161 fra 2004. Begge vedrørte adgang til for en registreret partner at stedbarnsadoptere sin partners biologiske barn straks efter fødslen.

Regeringen kan ikke støtte lovforslaget. Det kunne vi heller ikke i 2002 og i 2004. Det er vores klare opfattelse, at alle biologiske forældre og især den biologiske mor skal have mulighed for at træffe sin beslutning om adoption på et velovervejede grundlag. Beslutningen om bortadoption kan meget vel være en anden, når barnet er født, end den var under svangerskabet.

Derfor vil vi ikke være med til at ændre på en af de helt fundamentale regler i adoptionslovgivningen, nemlig 3-måneders-reglen. Vi anser det for at være vigtigt, at den nybagte mor sikres en rimelig betænkningstid, hvor hun kan tage stilling til de vidtstrakte konsekvenser, som en adoption jo altid har. 3-måneders-reglen er udtryk for en beskyttelse af den nybagte mor, der overvejer adoption, og ikke udtryk for en diskrimination af registrerede partnere, sådan som det beskrives i lovforslaget. Den gælder for alle danske adoptioner, uanset om barnet skal bortadop-

teres til fremmede, og uanset om barnet er født i ægteskab eller uden for ægteskab.

Jeg har selvfølgelig forståelse for, at registrerede partnere har et ønske om at sikre barnet i tilfælde af den biologiske mors død inden for de første 3 måneder af barnets liv. Derfor må jeg også minde om, at 3-måneders-reglen jo ikke er ufravigelig. Det er jo i dag faktisk sådan, at der er mulighed for at fravige reglen, hvis der foreligger særlige forhold, f.eks. hvis den biologiske mor er syg og ligger for døden.

Kl. 13.30

En anden mulighed for at sikre barnet i tilfælde af den biologiske mors død er at oprette et børnetestamente, hvor moren jo kan tilkendegive, hvem hun ønsker skal have forældremyndigheden efter hendes død. Et sådant ønske skal i henhold til § 15 i lov om forældremyndighed og samvær følges, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler imod det.

Når de muligheder tages i betragtning, finder regeringen ikke, at registrerede partners interesse i straks efter fødslen at kunne gennemføre en stedbarnsadoption er så væsentlig, at den kan begrunde en tilsidesættelse af hensynet til at tilvejebringe samtykke til adoption på et forsvarligt grundlag, hvor de biologiske forældre får tid til at gennemtænke deres beslutning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er egentlig lidt ked af, at det her forslag er blevet fremsat. Grunden er, at jeg mente, at vi var nået et stykke vej, siden bl.a. jeg selv oprindeligt fremsatte det her forslag. For i modsætning til det forslag, vi behandlede for et øjeblik siden, som der er meget ideologisk sprængstof i, så mener jeg sådan set, at der her er tale om nogle tekniske ting. For ministeren har jo ret i, at der i dag i lovgivningen er meget vid mulighed for, at det er den anden mor, eller hvad man skal sige, som får barnet, såfremt den biologiske mor dør ved fødslen.

Det, vi altså taler om her, er en sikkerhed. Nu har jeg ikke selv fået børn, men jeg kan da mærke på dem omkring mig, som har, at meget af al den usikkerhed, der opstår i forbindelse med det at skulle have et barn, jo er rent mentalt: frygten for, at barnet bliver handicappet; frygten for, at der går noget galt under fødslen; frygten for det ene, det andet og det tredje.

Det, jeg mener, der ligger i det, vi var kommet frem til, var sådan set en løsning på både farens ret til at være far og også på at give en sikker-